Ανθολογία Κυπρ. ποίησης από το φιλικό Σεπτέβρη

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

Τά τραγικά γεγονότα τοῦ 1974, τό πραξικόπημα τῆς ἑλληνικῆς χούντας καί ἡ τουρκική εἰσβολή, ἄφησαν ἀνεξίτηλα τ'ἀχνάρια τους ὄχι μονάχα πάνω στήν κυπριακή γῆ μα καί πάνω στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων. Καί οἱ ποιητές, σάν οἱ πιό ἁγνοί κι'ἄμεσοι δέκτες τῶν συγκινήσεων, ὅπως ἦταν φυσικό δέν ἔμειναν ἀμέτοχοι... Δεκάδες ποιητικές συλλογές εἶδαν τό φῶς ἀπό τό 74 ὡς σήμερα στήν Κύπρο. Ἀπό τίς συλλογές αὐτές, διαλέξαμε μερικά ἀπό τά πιό ἀντιπροσωπευτικά ποιήματα, ὕστερα ἀπό παράκληση τῆς Σύνταξης τοῦ περιοδικοῦ " Σεπτέβρη" τῆς φίλης χώρας Βουλγαρίας.

Πιστεύουμε πώς τό ἀναγνωστικό κοινό τῆς Βουλγαρίας θά μπορέσει νάπάρει μιά ἀμυδρή ἔστω εἰκόνα τῆς σύχρονης κυπριακῆς ποίησης, μιᾶς ποίησης πού ἔχει παράδοση δυό χιλιάδων χρόνων, καί πού πολύ λίγο εἶναι γνωστή ἔξω ἀπό τόν ἑλληνικό χῶρο. Παράλληλα, μιά σειρά Βούλγαροι ποιητές, σύχρονοι, μεταφράσθηκαν καί θά δημοσιευθοῦν σύντομα στό λογοτεχνικό περιοδικό τῆς Κύπρου Νέα Ἐποχή. Ἔτσι πιστεύουμε πώς μέσα ἀπό τήν ποίηση, θά γίνουν ἀκόμη πιό στενοί οἱ δεσμοί φιλίας καί ἀγάπης πού ἤδη ἑνώνουν τούς δυό λαούς μας.

Ἡ ἀγάπη πρός τή γῆ, αὐτή τή βασανισμένη γῆ τῶν προγόνων μας, πού αἰῶνες τώρα μετράει τούς κάθε λογῆς κατακτητές, Ἀσσύριους, Βαβυλώνιους, Φοίνικες, Σαρακηνούς, Ἄραβες, Ρωμαίους, Φράγκους, Ἐνετούς, Τούρκους, Ἄγγλους, εἶναι τό κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα τῆς κυπριακῆς ποίησης. Εἶναι μιά ἀγάπη παθιασμένη, ἀπελπισμένη, πού ἐκδηλώνεται ἄλλοτε μέ λυρικές ἐξάρσεις γιά τήν ὀμορφιά τοῦ τοπίου κι'ἄλλοτε μέ ἔντονες μνήμες τοῦ παρελθόντος κι'ἄλλοτε μέ σπαραχτικό μοιρολόι γιά τό πρόσφατο ξεκλήρισμα κι'ἄλλοτε μέ ἀγωνία γιά τό μέλλον αὐτοῦ τοῦ τόπου. Πού καί πού μιά ἀκτίδα ἐλπίδας πού τήν τονίζει ὁ ζεστός ἥλιος καί ὁ καταγάλανος οὐρανός, πώς δέν μπορεῖ, αὐτός ὁ τόπος ὁ εὐλογημένος ἀπό τήν Ἀφροδίτη, δέν μπορεῖ νά χαθεῖ. Γιατί αὐτή ἀκριβῶς ἡ ἀνείπωτη ὀμορφιά τῆς Κύπρου ἀποτελεῖ ἕνα πολύ λαμπερό φόντο ὅπου μέσα του προβάλλει ἀκόμη πιό ἔντονα ἡ καταστροφή. Ἡ γῆ που γέννησε τή θεά τῆς ζωῆς καί τῆς ἀγάπης, γνώρισε τό θάνατο. Ἡ γῆ πού τήν τραγούδησε ἡ λύρα τοῦ Ἀπόλλωνα εἶδε τό λαό της, Ἕλληνες καί τούρκους μοιρασμένους, θύματα τοῦ ἴδιου πονηροῦ ἐχθροῦ...

Οἱ ποιητές ἔχουν πολλά καί ζουμερά θέματα, πού ὅλα ὡστόσο καταλήγουν στόν ἴδιο παρονομαστή: τήν ἀγάπη γιά τή μικρή, ὄμορφη καί βασανισμένη πατρίδα. Ἕνα ἄλλο κύριο χαρακτηριστικό τῆς κυπριακῆς ποίησης εἶναι ἡ ἔντονη πολιτικοποίηση καί ἡ στράτευση ἐνάντια ~~στούς ἐπιβουλευτές~~ τῆς εἰρήνης καί τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ νησιοῦ καί ὁλόκληρης τῆς περιοχῆς. Ποιητές πού προηγούμενα ἦταν πολιτικά ἀδιάφοροι ἤ ἀρκοῦνταν σέ λυρικά ξεσπάσματα, σήμερα ἔχουν πλήρως πολιτικοποιηθεῖ. Σήμερα στήν Κύπρο δέν νοεῖται κανείς πού νά μή μιλᾶ γιά τό δράμα τῆς πατρίδας καί γι'αὐτούς πού τό προκάλεσαν. Καί κατά περίεργο τρόπο, τό μίσος καί ἡ ὀργή τῶν ποιητῶν ὅπως τό μίσος καί ἡ ὀργή τοῦ ἁπλοῦ λαοῦ, δέν στρέφεται ἐνάντια στούς σύνοικους Τούρκους, πού κι'αὐτοί πέρασαν καί περνοῦν τά πάνδεινα ἀπό τούς εἰσβολεῖς.

Ἀντίθετα μάλιστα, στήν σύχρονη κυπριακή ποίηση διακρίνει κανείς τή συμπάθεια, τήν

-2-

Ἀντίθετα μάλιστα, στήν σύχρονη κυπριακή ποίηση διακρίνει κανείς τήν συμπάθεια, τήν ἀγάπη καί τήν ἀλληλεγγύη πρός τούς συμπατριῶτες Τούρκους καθώς καί τήν ἐλπίδα πώς θἄρθουν πάλι καλλίτερες μέρες γιά ὅλους.

Πολύ θά θέλαμε νά περιλάμβανε αὐτή ἡ μικρή ἀνθολογία καί μερικούς τουρκοκύπριους ποιητές. Δυστυχῶς ὅμως ὁ ἰμπεριαλισμός καί τά ὄργανά του μᾶς θέλουν ἐντελῶς χωρισμένους καί χωρίς καμιά ἐπαφή μέ τούς τούρκους τῆς Κύπρου κι' ἄς μᾶς χωρίζουν μόνο μερικά χιλιόμετρα." Ἔτσι δέ στάθηκε δυνατό νά ἐπικοινωνήσουμε μέ τουρκοκύπριους ποιητές, ἐλπίζουμε ὅμως ὅτι στό μέλλον θά γίνει δυνατή μιά τέτοια συνεργασία.

ΕΛΛΗ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ

A21.186